



PREPOROD

www.sindikata-preporod.hr



**Riječ
predsjednika**

DEVETI ČLAN

Izborni odbor, liste kandidata, izborni rokovi i listići, glasačke kutije – neupućeni bi posjetitelj neke od škola u kojoj se ovih dana provode izbori za predstavni-ka radnika u školskom odboru, vjerojatno prvo pomislio da se radi o nekakvoj školskoj generalci za predstojeće svibanjsko izravno biranje gradonačelnika. U kakvim bi se tek nevoljama našao svatko tko bi neupućenom posjetitelju pokušao objasniti da se ne radi o izboru osobe koja će do kraja radnog vijeka samostalno upravljati školom, nego o osobi kojoj će u najvažnijem upravljačkom tijelu škole participirati s jednom devetinom i to samo u naredne četiri godine. Zašto je izbor predstavnika radnika u školskom odboru digao toliko prašine u pojedinim školama i što stoji iza namjere prosvjetnih vlasti da se školski odbor upotpuni predstavnikom radnika – važniju su pitanja koja zaslužuju nedvosmislen odgovor?

Nepotrebnom su dizanju prašine u pojedinim školama i ovaj put kumovale prosvjetne vlasti. Kako amnestirati od odgovornosti prosvjetne vlastodržce kada su iz ministarstva i iz prosvjetne inspekcije na teren stizale proturječne informacije o važnom pitanju tko ima pravo birati i biti biran na izborima za predstavnika radnika u školskom odboru. Ravnateljima koji su se oglašili na uputu ministarstva i poslušali prosvjetnu inspekciju, te nisu dopustili da članovi starog školskog odbora sudjeluju u izborima za novi školski odbor, ovih dana prosvjetni inspektori šalju zapisnike u kojima preporučuju sud kao mjesto rješavanja ovog problema. U drugim su pak školama dizanju prašine pripomogli i pojedini sindikalisti koji su pokušali ponešto „uščariti“ u postojećoj situaciji. Tako je npr. u pojedinim zagrebačkim školama sindikalna manjina, inače članovi većinskog sindikata na državnoj razini, pokušala osporavati povjerenici većinskog sindikata u školi, prethodno izabranoj za predstavnicu radničkog vijeća, pravo da imenuje osobu koja će predstavljati radnike u školskom odboru. Iako „apepeovski“ pokušaji u konkretnom slučaju nisu dali ama baš nikakvog rezultata, teško je u ovom trenutku sagledati kakvi će se sve repovi vući po inspekcijama i sudištima zbog svih mogućih nepravilnosti u izboru devetoga člana školskog odbora.

Iako znam da se neće ama baš svima svidjeti odgovor kako se iza popunjavanja školskog odbora predstavnikom radnika slabljenje krije poslodavčeva nakana daljnje slabljenja sindikata, brojne činjenice ukazuju da je tome baš tako. Institut radničkih vijeća u školama je potpuno nepotreban zbog visoke pokrivenosti sindikalnim organizacijama, odnosno zbog iznimno visokog postotka sindikalnog članstva među zaposlenim. Radnička vijeća, kao alternativna formi partnerskog odnosa sindikata i poslodavca, imaju opravdanja jedino u onim situacijama u kojima se zaposlenici iz nekog razloga ne žele masovnije sindikalno organizirati. Kako u Hrvatskoj sindikalne organizacije djeluju u 99 % škola, odnosno oko 70% zaposlenih pripada nekom od školskih sindikata, iza svakog forsiranja radničkih vijeća krije se nakana slabljenje sindikalnih organizacija. Izbori za predstavnika radnika u školskom odboru u mnogim su školama, bez zakonskog povoda ali s perfidnim razlogom, iskorišteni za izbor radničkih vijeća. Mnogi sindikalni povjerenici koji su do sada obavljali i dužnost radničkog vijećnika sada su ostali i bez te dužnosti i bez pripadajućeg umanjevanja norme. Ovo samo po sebi i ne bi bio prevelik problem da isprovocirani izbori nisu u pojedinim školama, poticani, nadzirani i usmjeravani od strane ravnatelja.

Možda će se nekom, čak i dobronamjernom, sama od sebe nametnuti dvojba je li bolje da interese radnika u školskom odboru štiti povjerenik ili radnički vijećnik? Nesumnjivo je da i povjerenik i vijećnik imaju legitimitet predstavljanja interesa radnika pojedine ustanove. Ono što bitno razlikuje povjerenika i vijećnika jeste da iza povjerenika stoji organizacija koja „ugovora“ prava radnika i koja je jedina u stanju primorati pritiskom poslodavca da poštuje „ugovoreno“. Ne krije li se upravo u ovoj, na prvi pogled ne tako važnoj distinkciji pravi razlog zakonskih promjena potaknutih od strane ministra u čijem se političkom vokabularu, poput poštapalice, uvriježilo pozivanje na partnerski odnos sa sindikatima.

SRAMOTAN REKORD

PLAĆE 600 KN NIŽE OD PROSJEČNIH

Daleko od očiju javnosti, prikriveni velom žučljivih javnih rasprava o „zamrzavanju“ plaća u državni i javnim službama, ostaju podaci koji nedvosmisleno upućuju na činjenicu povećanog zaostajanja plaća zaposlenih u obrazovanju, napose u pojedinim dijelovima obrazovnog sustava, za prosječnim plaćama državi. Nezamijećene ostaju i sve veće razlike u visinama prosječnih plaća pojedinih djelatnosti.

U mjesecu (studenj 2008.) u kome je premijer prvi puta najavio mogućnost smanjenja plaća zaposlenim u javnim i državnim službama po prvi su puta, otkako Državni zavod za statistiku izlazi s mjesečnim podacima o prosječnim plaćama, plaće zaposlenih u osnovnom školstvu zaostajale za prosječnim plaćama u državi više od 600 kn (-604 kn). Zaostajanje prosječnih plaća u osnovnom školstvu za prosječnim plaćama u državi u zadnja se tri mjeseca prošle godine kretalo između 474 kn u prosincu i 604 kn u studenom (-517 kn u listopadu).

Zamrzavanje plaća, ako ga i kada bude, treba promatrati u kontekstu duboko nepravednih plaća u državnim i javnim službama. U prosincu kada su prosječne plaće zaposlenih u osnovnim školama bile najviše (4.936 kn), postignuto je i rekordno njihovo zaostajanje od čak 1.433 kn za prosječnim plaćama u zdravstvu (6.369 kn). Istovremeno su

prosječne plaće zaposlenih u osnovnom školstvu u studenome bile rekordnih 1.398 kn niže od prosječnih plaća u javnoj upravi i obrani. Spomenuti podaci nedvosmisleno upućuju na zaključak da bi svako sveobuhvatno i linearno zamrzavanje plaća u državnim i javnim službama bilo duboko nepravedno ponajprije prema onima djelatnostima čiji zaposlenici primaju niže plaće, kako od prosječnih plaća u državi tako i od ostalih djelatnosti u državnim i javnim službama.

Iz svakog razmatranja mogućnosti smanjenja plaća treba izuzeti djelatnosti (npr. obrazovanje) u kojima su prosječne plaće niže od prosječnih plaća u državi. Također, u svakom razmatranju smanjenja plaća treba voditi računa o velikim razlikama visine prosječnih plaća u pojedinim podsustavima obrazovnog sustava (listopad: osnovno 4.746 kn, srednje 5.189 kn, visoko 7.677 kn, prosjek/obraz 5.250 kn). Ne bude li se vodilo računa o ovim činjenicama, o kojima ni jedan školski sindikat, osim Preporoda, uopće ne govori, postoji realna opasnost da zamrznute plaće, zaposlenim u osnovnim i srednjim školama, na neodređeno vrijeme, donesu i zamrznut nesklad između prosvjetarskih plaća i plaća u ostalim državnim i javnim službama.

PROSJEČNE MJESEČNE PLAĆE

2008	Pravne osobe	Javna uprava i obrana;obvezno soc. osig.	obrazovanje	Zdravstvena zaštita i socijalna skrb
listopad	5.263	5.873	5.250 osnovno 4.746 srednje 5.189 visoko 7.677	5.989
studenj	5.397	6.191	5.288 osnovno 4.793 srednje 5.225 visoko 7.677	5.926
prosina	5.410	6.228	5.395 osnovno 4.936 srednje 5.357 visoko 7.605	6.369

Tablicu priredila M.R.



NESLAVAN REKORD

800 DANA BEZ KOLEKTIVNOG UGOVORA

11. ožujka 2009. navršilo se točno 800 dana od isteka Kolektivnog ugovora za zaposlenike u osnovnoškolskim ustanovama. Nikada, od kako se sredinom devedesetih krenulo kolektivnim ugovorima rješavati radno-pravni status radnika, nismo svjedočili nečem sličnom. Dva su bitna momenta koje trebamo imati u vidu kada govorimo o ovoj činjenici. Odsutnost kolektivnog ugovora za osnovno školstvo teško kompromitira Vladu Republike Hrvatske jer se u ovom slučaju Vlada pojavljuje kao jedna od ugovornih strana. Drugi bitan moment proizlazi iz činjenice da se radi o najbrojnijem obrazovnom podsustavu, odnosno radi se o više od 46 tisuća zaposlenih.

PREGOVORI RADI PREGOVORA

U proteklih 26 mjeseci prosvjetne su vlasti dva puta započnale s pregovorima koji su nakon nekog vremena bezuspješno završavali. Uspjeha nije bilo jer je prosvjetnim vlastima odgovaralo da se novi kolektivni ugovor ne potpiše. Zašto? Više je tome razloga? Nedorečenost brojnih odredbi stari je kolektivni ugovor omogućava nekažnjeno kršenje mnogih prava radnika. S druge pak strane za vrijeme trajanja starog kolektivnog ugovora, a osobito u dvije godine nakon njegova isteka, prosvjetne su vlasti nametnule radnicima obavljanje brojnih, kolektivnim ugovorom nepredviđenih poslova. Dodatni poslovi vezani uz uvođenje HNOS-a, administriranje vezano uz tzv. E- maticu, dežurstva na nacionalnim ispitima, poslovi vezanu uz tzv. besplatne udžbenike – tek su neki od poslova koji su proteklih godina nametnuti i zaposlenicima, a čije obavljanje nije obveza proistekla iz kolektivnog ugovora. Ima li potrebe naglašavati kako ovi poslovi ili nisu radnicima dodatno plaćeni ili su sramotno nisko plaćeni (tzv. besplatni udžbenici). Kako su sindikati kroz pregovore inzistirali da se novi poslovi valoriziraju kroz novi kolektivni ugovor, a kako to prosvjetne vlasti nikako nisu željele, prosvjetne vlasti su

odugovlačenjem s pregovorima omogućile tzv. zakonito potkradanje radnika.

STRAH ZA RADNA MJESTA

Nespremnost prosvjetnih vlasti za potpisivanjem novog kolektivnog ugovora sve se češće u zbornicama dovodi u vezu s najavama povećanja nastavničke norme, odnosno promjenom uvjeta za zasnivanje radnog odnosa na pojedinim radnim mjestima u školama. Sukladno novom Zakonu o odgoju i obrazovanju, prosvjetne vlasti moraju u idućih nekoliko mjeseci donijeti čak 25 različitih pravilnika, među kojima su i Pravilnik o tjednim radnim obvezama učitelja i stručnih suradnika u osnovnoj školi, odnosno Pravilnik o poslovima, broju izvršitelja i količini radnog vremena za administrativno-tehničke i pomoćne poslove. Kako su u učiteljska norma i normativi nenastavnog osoblja bili sastavnim dijelom starog Kolektivnog ugovora, nespremnost prosvjetnih vlasti za potpisivanjem novog Kolektivnog ugovora izaziva strah od restriktivnih promjena koje za posljedicu mogu imati tehnološke viškove i otpuštanja s posla.

SINDIKALNI ODGOVOR

Odgovornost Vlade za odugovlačenje s pregovorima, važnost djelatnosti i iznimno velik broj osoba na koje se sporni Kolektivni ugovor odnosi – razlozi su zašto se Sindikat Preporod odlučio, posredstvom svoje sindikalne središnjice Nezavisnih hrvatskih sindikata, zatražiti da se i Gospodarsko-socijalno vijeće uključi u deblokadu pregovora. Također, Preporod je zatražio da se žurno o ovom problemu očituje i Povjerenstvo za kolektivno pregovaranje pri GSV-u. Ako u oba slučaja izostane žurna i učinkovita reakcija u Preporodu se pripremamo s ovim problemom upoznati i međunarodne institucije zadužene za rješavanje problema partnerskog odnosa poslodavaca i sindikata.

Glasiilo Sindikata zaposlenika u hrvatskom školstvu Preporod,
Petrinjska 59a, 10000 Zagreb
Izdavač: SZHS Preporod
Uredništvo: Sonja Mudrić i Marko Ružić

Urednik: Željko Stipić
Priprema i tisak: I.T.M. VRBOVEC d.o.o.
Glasiilo je besplatno; prijavljeno je Ministarstvu kulture sektoru za informiranje 19. lipnja 1995. godine, klasa: 008-02/95-01-01, ur-boj: 532-03-5/2-95-01/142.

Rješenjem Ministarstva kulture od 6. srpnja 1995. godine, klasa:612-10/95-01-1267, ur-boj: 532-03-1/7-95-01.
Glasiilo je oslobođeno poreza na promet.

O STANDARDU I PROBLEMIMA UČENIČKIH DOMOVA

Koji su to najčešći problemi s kojima se susreću učenički domovi u ostvarivanju svojih programa? Koliko će novi Zakon o odgoju i obrazovanju i Državni pedagoški standard srednjoškolskog sustava odgoja i obrazovanja pridonijeti ublažavanju tih problema i koliko se sadašnje stanje uklapa u propisane norme. Na početku evo nekih općih podataka o učeničkim domovima u Hrvatskoj.

U Državnom pedagoškom standardu (čl.49.) možemo pročitati definiciju što su učenički domovi: Učenički su domovi srednjoškolske odgojno-obrazovne ustanove u kojima se u sklopu odgojno-obrazovnog programa za učenike osigurava i primjeren boravak, smještaj i prehrana tijekom pohađanja srednjoškolskog obrazovanja. Oni nisu jednaki školi i imaju posebnu organizaciju i tehnologiju rada koja se ostvaruje različitim programima rada – temeljnim, posebnim i interesnim (izbornim). Program ostvaruju nastavnici-odgajatelji te različiti stručnjaci kao što su pedagozi, psiholozi, zdravstveni radnici i drugi, koje se po potrebi urad učeničkog doma.

Prema podacima Ministarstva znanosti obrazovanja i športa u Hrvatskoj ukupno ima 51 učenički dom. Od toga 35 ih je samostalno, a 16 djeluje u sastavu škole. Mješovitih je 36, 10 je ženskih i 5 muških. Najviše domova je u Gradu Zagrebu 15, a u Splitsko-dalmatinskoj i Primorsko-goranskoj županiji po 6. Najveći je Učenički dom graditeljskih struka u Zagrebu koji raspolaže s kapacitetom od 658 ležaja u 184 sobe. Ukupni kapacitet ležaja u domovima je oko 8100 u približno 2360 soba. Proizlazi dakle da su u sobama predviđena prosječno 3,4 učenika. U stvarnosti sobe su od dva pa do 7 ležaja. Sanitarni čvorovi su uglavnom zajednički. Uvjete za prijam učenika, financiranje smještaja i prehrane u učeničkim domovima, kao i normative prostora i opreme te programa odgojnog rada s učenicima, sukladno prijašnjem Zakonu o srednjem školstvu kao i novom Zakonu o odgoju i obrazovanju, propisuje ministar. Novost u odnosu na raniju formulaciju je samo u tome što se dodaje da taj propis mora biti u skladu s državnim pedagoškim standardima. Ovu obvezu ministar bi trebao izvršiti u roku godine dana nakon donošenja Zakona, dakle do kolovoza ove godine. Državni pedagoški standard srednjoškolskog sustava odgoja i obrazovanja, donijet u lipnju prošle godine, veoma je značajan za učeničke domove tim više što dio odredbi ima koeficijent izvršnosti 0, a što znači da se iste odmah moraju primjenjivati.

Provedbene propise utvrđene ovim Standardom ministar je trebao donijeti u roku od 6 mjeseci odnosno do prosinca prošle godine. Za veoma važnu stavku Standarda, ostali radnici, koeficijent izvodljivosti nije utvrđen. Sukladno člancima 52., 53. i 54., a kojima je koeficijent izvodljivosti 0, optimalna veličina doma je najviše 10 odgojno-obrazovnih skupina s najviše 20 učenika po odgojnoj skupini. Dakle dom bi trebao imati do 200 učenika. Sada oko 9 domova ima preko tog broja, a i iz daljnjih odredbi Standarda vidljivo je da će to moći biti i ubuduće. Učenički domovi do 80 učenika trebali bi imati ili pedagoga ili psihologa, a domovi od 80 do 250 učenika i pedagoga i psihologa. Ovdje možemo odmah napomenuti da većina domova još ne može zaposliti i pedagoga i psihologa. Ima domova i bez medicinske sestre. Najčešće pitanje među odgajateljima je zašto se uglavnom još uvijek formiraju odgojne grupe s maksimalnim brojem učenika. Interesantne su odredbe o prostornim i tehničkim uvjetima? Zbunjenost izaziva to što je za nove domove koeficijent izvodljivosti 0, a za nadogradnju i rekonstrukciju postojećih koeficijent 4, a članci kojima se to uređuje stupaju na snagu tek 1.siječnja 2023. godine. Budući bi domovi tako trebali biti visoko komforni. Soba učenika dimenzionirana je s 5,5 m2 po učeniku i povezana je sa sanitarnim prostorom, tuš-kabinom i Wc-om. Dom između ostalog ima športsku dvoranu, igrališta, dvorište, vrt, parkovne površine i parkiralište i sl.

Za postojeće domove vjerojatno će se primjenjivati odredba koja kaže da će se postojeći fond zgrada i opreme sa standardom usklađivati prema odluci Vlade o dinamici provedbe Standarda. S obzirom na financijsku situaciju i uvođenja štednje, teško je očekivati neka poboljšanja postojećeg iako mnogi domovi vape za rekonstrukcijom. Pretpostavka kvalitetnog ostvarivanja svakog programa su i dostatna financijska sredstva. Na upit jesu li im sredstva koja dobivaju dostatna za kvalitetno ostvarivanje programa ravnatelji su u odgovoru jedinstveni da su sredstva nedostatna. To je primarni problem. Da bi ipak koliko toliko udovoljili svim zahtjevima ravnatelji se moraju snalaziti na razne načine. Sada učenici prvih i drugih razreda imaju besplatan smještaj, a oni trećih i četvrtih razreda plaćaju pola od određene ekonomske cijene i to 630 kuna mjesečno. Predviđa se da će za dvije godine svi učenici imati besplatan smještaj. Besplatan smještaj sigurno je pridonio povećanom interesu za smještaj u domu pa se opravdano sa strahom možemo pitati ne bi li se ukidanjem besplatnog smještaja smanjio i interes učenika za domove?

Na kraju možemo slobodno zaključiti da su problemi učeničkih domova slični problemima koje imaju sve odgojno-obrazovne ustanove. To su prije svega financijski, prostorno-tehnički uvjeti i kadrovski problemi. Odgajatelji u svom radu pak imaju specifične probleme jer u domu učenici borave 24 sata te subotom i nedjeljom. Dakle učenicima doma potrebno je osim podučavanja organizirati niz aktivnosti u slobodnom vremenu tijekom cijelog tjedna.

Nastojeći u ovom predstavljanju problematike učeničkih domova priliku dati i onima koji se svakodnevno u svome radu susreću sa problemima koje donosi radno mjesto baš u učeničkom domu, razgovarali smo s nekolicinom zaposlenika Učeničkog doma Graditeljske škole u Čakovcu. Prije samih zaposlenika riječ-dvije o samom domu. Učenički dom djeluje u sastavu Graditeljske škole Čakovec. Izgrađen je 1977. godine. Sobe su trokrevetne. Ove godine u Domu je smješteno 176 učenika koji su raspoređeni u 7 odgojnih skupina koje broje od 24-26 učenika.

Katarina Brekalo, voditeljica učeničkog doma



Naš dom jedan je od rijetkih domova koji spada u skupinu srednje velikih domova i nije samostalna školska ustanova već djeluje u sastavu škole. Istina to ima određene prednosti u smislu programske povezanosti, ali, nažalost, i više nedostataka koje nije razriješio ni novi Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi. U takvoj organizacijskoj strukturi,

djelatnost doma postaje sporednom i zanemarenom budući su u prvom planu interesi škole. Učenički dom nema svog predstavnika u Školskom odboru niti iz reda nastavnika niti predstavnika roditelja, nema niti vijeće roditelja niti vijeće učenika... Dom je svojim statusom i tretmanom unutar škole, u nemogućnosti utjecati na poslovodno i pedagoško vođenje škole, zbog čega je nerijetko teško ostvarivo izvršavanje planiranih odgojno-obrazovnih zadaća. Uz navedeno, ravnatelj škole nije u mogućnosti udovoljiti zahtjevima u rukovođenju ovako velike odgojno-obrazovne ustanove te je njegov angažman na planskom unapređivanju odgojno-obrazovnog rada u domu nedostatan. Posebno to dolazi do izražaja u operacionalizaciji zadaća odgojno-obrazovnog rada, osiguravanju boljih materijalnih uvjeta, uređenju prostora, nabavi opreme, uspostavljanju stručne komunikacije, vrednovanju odgojno-obrazovnog rada, i dr.

Nije dorečen status voditelja doma. Unatoč tome što voditelj po složenosti i odgovornosti obavlja znatan dio poslova koje u samostalnim domovima obavljaju ravnatelji, njegov rad nije vrednovan adekvatnim koeficijentom, već je njegova plaća jednaka plaći odgajatelja.

Nažalost, tu su i problemi pedagoškog standarda koji se odnosi na derutnost zgrade doma, dugogodišnje zanemarivanje održavanja prostora i obnavljanja opreme, broj odgajatelja, stručnih suradnika i ostalih radnika, broj učenika u odgojno-obrazovnoj skupini kao i uvažavanje posebnih potreba uvjetovanih specifičnim okolnostima (npr. Struktura učenika doma: više od 1/3 su učenici Romi). Da bi se zadovoljili osnovni pedagoški i higijensko-zdravstveni uvjeti te potrebe učenika u domu, nužna su znatna ulaganja. U doglednoj budućnosti Škola nema mogućnosti da taj problem riješi, a županija kao vlasnik nema ni potrebnu osjetljivost ni interes.

Andreja Bratinščak-Baranašić, stručni suradnik - psiholog



Zaposlena sam na radnom mjestu stručnog suradnika psihologa. Obavljam poslove psihologa i pedagoga. Sastav učenika doma je takav da imamo velik broj učenika s posebnim potrebama i u tretmanu Centra za socijalnu skrb koji iziskuju pojačan odgojno-obrazovni tretman odgajatelja i stručnog suradnika. Zbog toga

bi bilo potrebno zaposliti još jednog stručnog suradnika

pedagoga. Radim na planiranju odgojno-obrazovnog rada, prevenciji nasilnog ponašanja i ovisnosti te u programu podrške u učenju za učenike s teškoćama u učenju. Obavljam grupne i individualne savjetodavne razgovore s učenicima, roditeljima, odgajateljima i profesorima. Naglasila bih važnost timskog rada svih odgojno-obrazovnih djelatnika kao i kvalitetnu suradnju s roditeljima.

Aleksej Milinović, odgajatelj



Radimo s odgojnim skupinama koje broje i do 27 učenika. Kako je u Domu smješten dobar broj učenika Roma, kojima zbog određenih specifičnosti treba posvetiti više pažnje, smatramo da su skupine prevelike. Standardom je dobro predviđeno da bi odgojne grupe trebale brojati od 15 do maksimalno dvadeset učenika. S 15 učenika u grupi naš bi rad sigurno bio efikasniji i

kvalitetniji. Znamo da bi to zahtijevalo novo zapošljavanje, ali tu se stvarno ne bi trebalo štedjeti. Imamo dosta problema u održavanju discipline i poštivanju kućnog reda. Nedostaje nam noćni odgajatelj jer odgojni problemi se javljaju i noću. Pored pružanja pomoći u učenju, svaki odgajatelj zadužen je i za vođenje neke aktivnosti za rekreaciju i razonodu učenika. Nadamo se da će za 15 godina, kada u potpunosti zaživi Pedagoški standard, biti znatno bolje, a odgajatelji lakše obavljati svoje obveze. Plaća nam je ionako mala i mislimo da ne treba pristati na nikakvo smanjenje plaća.

Blaženka Horvat, medicinska sestra



Osnovna zadaća medicinske sestre u Domu je prevencija i upućivanje bolesnih učenika liječniku. Učenici mi se često obraćaju i traže savjet i pomoć. Ima ih koji i simuliraju bolest, no svakome moram pristupiti ozbiljno i prepoznati o čemu se radi. To je dosta odgovorno i nije uvijek lako. Učenici se na primjer često žale na glavobolje i očekuju da im pomogne nekom tabletom, a ja tu moram biti jako oprezna. Da bi mogla

uspješno obavljati svoje zadaće moram kod učenika steći povjerenje tako da mi se mogu slobodno povjeriti. Zadužen sam i za održavanje higijene učenika i higijene prostora u kojima učenici borave. Sanitarni čvorovi se održavaju, ali su zbog dotrajalosti u lošem stanju. Srećom nekih većih epidemija nismo imali. U svakom slučaju mislim da je medicinska sestra u svakom domu neophodna.

Biserka Jančikić, glavna kuharica



Učenicima pripremamo tri obroka dnevno prema izrađenom mjesečnom jelovniku. Posebno se vodi računa i o vegetarijancima. Od učenika na kvalitetu i količinu hrane nemamo prigovore. Pored pripremanja obroka za učenike dnevno pripremamo i tople obroka za vanjske korisnike. Rad u kuhinji je težak. Mislim da bi s obzirom na uvjete u kojima radimo i zbog opsega našeg posla trebali i morali biti bolje plaćeni.

Priredio: Ivan Korotaj

OSIGURANJE AUTOMOBILA – NOVA POGODNOST ZA ČLANOVE
INFORMIRAJTE SE KOD VAŠEG POVJERENIKA
ILI NA
www.sindikat-preporod.hr

Mirjana Burić Moskaljov, prof. sociologije
Centar za razvoj osobnosti

ŠTO SINDIKALNI POVJERENIK TREBA BITI, ZNATI I RADITI?



Pitanje otvoreno, fokusirano i na prvi pogled jednostavno. Međutim, je li uistinu tako, to je pravo pitanje. Sigurna sam da ovih dana, bez obzira na osobni pozitivizam i optimizam, nema mnogo ljudi koji ne osjete bar nelagodnu kada razmišljaju o trenutnoj situaciji. Koliki je pravi obim recesije u zemlji? Koliko će kriza trajati? Hoće li prerasti u depresiju? Koji će dio društvenog sustava kriza pogoditi najviše? Kako će se sve to odraziti na naše sutra? To su

samo neka od pitanja koja si sigurno postavljate.

U tom ozračju rastu i očekivanja od sindikata i njihovih aktivnosti. Treba nešto učiniti, netko konačno treba riješiti ovaj problem. Veliki broj među nama od sindikata očekuje odlučne i uspješne aktivnosti dok je, nažalost, malo onih koji su spremni aktivirati se i osobnim doprinosom utjecati na uspješnost rada sindikata. Međutim, ta uspješnost rada svakog sindikata isključivo ovisi o snazi sindikata. Kad koristim pojam "snaga sindikata" pravo je pitanje što uistinu čini tu

snagu. Bez dvojbe to su njegovi članovi. To su oni koji svojim brojem, svojim aktivnostima i svojom spremnošću da podrže sindikalno vodstvo i njihove aktivnosti direktno utječu na snagu svakog sindikata. S druge strane, to je vodstvo sindikata koje svojim umijećem strateškog planiranja, donošenja odluka i uspješnim pregovaranjem kapitalizira snagu sindikata u postizanju svih zahtjeva koje je sindikat izabrao kao svoje temeljne ciljeve rada i postojanja. U periodu krize temeljni ciljevi rada postaju sve umreženiji, kompleksniji i odgovorniji.

To tvrdi i ugledni sindikalista iz Škotske Bob Ramsey, koji kaže: "Bez članstva koje će vas podržati neće vam pomoći ni najbolje zakonodavstvo. Zato članove sindikata morate stalno informirati, jer potporu možete dobiti samo od dobro obavještenih ljudi, a od poslodavaca ćete dobiti onoliko koliko u procesu ostvarivanja zahtjeva sudjeluje članstvo. Samo pritiskom dobro informiranog članstva iz sindikalne baze može se nešto znatnije pokrenuti i postići."

Zato pravo središte rada sindikata i najteži dio posla stoji na leđima sindikalnih povjerenika, iako oni nisu ni vrh sindikata ni sindikalna baza. Njihova je uloga da probude uspavanu svakodnevnicu naših zbornica, da motiviraju ljude i da ih potaknu da shvate da problemi i rješenja stoje u njihovim rukama. Zaposlenici u osnovnim i srednjim školama su kritična masa koja svojim izborom i čvrstim stavovima daju

snagu sindikalnim krilima. Zbog toga svaki povjerenik treba najprije sebi odgovoriti na pitanja tko je, što treba znati i što treba raditi kako bi u svojoj sindikalnoj podružnici uspješno i učinkovito mobilizirao sindikalno članstvo i čvrsto ga povezao sa središtem sindikata. Teoretski vrlo jednostavno, jasno i prihvatljivo, Međutim, pravo umijeće nastaje, nosi svoje iza-zove i ogleda se u procesu implementacije.

Sindikalni povjerenici nisu samo slova na papiru, nisu to samo 3+3 sata u tjednim zaduženjima, to su osobe koje se prvenstveno trebaju isticati po časnom karakteru i nesebičnoj lojalnosti. To su osobe koje proaktivno djeluju, šire optimizam i ustrajne su u rješavanju problema. To su osobe koje u svojim sredinama postaju sindikalni lideri. Kažem postaju jer je to zahtjevan put rada na sebi, razvijanja i osnaživanja svojih sposobnosti i umijeća. Na tom putu treba im svestrana pomoć.

Najviše pomoći trebaju dobiti od središnjice sindikata. Središnjica, na temelju svojih strateških i procesnih vrijednosti, daje jasnu viziju i misiju kako bi povjerenici znali kuda idu i zašto rade to što rade. Da bi dobili jasne, potpune i pravovremene informacije središnjica povjerenike treba što češće okupljati i držati zajedno, ne da gledaju jedni druge, već da zajednički stvaraju i da zajednički gledaju u istom pravcu.

S Interneta...

VRIJEME JE DA UČITELJI KAŽU DOOOSTA!

Einstein je rekao: "Postoje dvije stvari koje su bezgranične. Jedna je Svemir, a druga je ljudska glupost. Ali, za Svemir nisam posve siguran"

Prije mjesec dana donesena je odluka na Učiteljskom fakultetu da se svi koji ne studiraju ili nisu studirali po bolonjskom procesu izjednačavaju s prvostupnicima umjesto s magistrima struke kao što nam je bilo obećano. Svi smo mislili da je tako nešto nemoguće i svi smo mislili da je to glupost (uključujući mene), ali nitko nije očekivao da će se to zaista i početi ostvarivati. Svi ostali studenti s drugih fakulteta su izjednačeni s magistrima struke, osim nas. Zašto mi moramo polagati i 5. godinu ako želimo biti magistri struke?

Školarina za tu godinu studija iznosi 40.000 kn. Da, dobro ste pročitali. U razgovoru s dekanom, neki su studenti čuli da će on kao nama ići na ruku pa će pokušati da ta 5. godina studija bude izvanredna i da se plaća 6.000 kn... Navodno je to sve tako jer smo mi upisali „faks“ kao stručni studij (što nije istina jer nismo upisivali višu, već visoku koja je i tad trajala 4 godine) pa smo se prebacili na sveučilišni. Zbog toga mi ne možemo biti priznati kao magistri struke. Ukratko, čemu ovakva strka? Kad bolonjci diplomiraju, oni će biti magistri, a naša će učiteljska diploma biti puno nižeg ranga od njihove. U EU naše plaće će stagnirati, ne rasti. Sve da i ne uđemo u EU, puno ćemo teže naći posao jer bi to bilo kao da se za posao prijave inženjer strojarstva i osoba koja je završila srednju strojarsku i natječu se za isti posao. Pitanje je, hoćemo li dopustiti da nam netko unosi novine usred ili na kraju pa čak i nakon nečijeg školovanja ili će se promjene odnositi na one koji tek kreću s tim? Ako se ne izborimo da nam se bez

5. godine prizna magisterij struke, platit ćemo masne pare i vratiti se u fakultetske klupe i nitko nas neće pitati imamo li mi novaca i vremena, jesmo li već zaposleni ili ne? Puno je pitanja neriješeno. Ne zna se ni što s ljudima koji su upisivali postdiplomski... ispada da je to bilo bacanje novaca... Krenule su priče da će bolonjce tražiti za rad u školi kao učitelje, a nas 'stare' uzimati kao pomoćne učitelje... Ne treba nam tako nešto. Tražimo da nas izjednače s magistrima struke kao što nam je i bilo obećano! Kolegice i kolege, prosljedite ovaj tekst dalje, okupimo sve kojih se ovo tiče, a to je bar 10-ak generacija... Dosta je više gluposti..Nije li vrijeme da se ovakvim glupostima stane na kraj?



Onako uz kavu...

RAZMIŠLJANJA JEDNE UČITELJICE



Recesija kažu. Recesija kažem i razmišljam o školi u kojoj radim. Razmišljam i o drugim školama. Neke su nove, neke stare i dotrajale. Razmišljam o recesiji koja kod nas u školstvu više manje, ali neprekidno traje. Bilo je boljih i gorih godina. Bilo je pokušaja obnavljanja, kao i uključivanja roditelja koji su spremno prihvaćali svaki naš prijedlog i veselili se što mogu pomoći. Da, bilo je, a sada? Kao da je nestao onaj neki entuzijazam, ali i optimizam u svima – njima/nama, a opet trudimo se to ne pokazati. Roditelji pokazuju sve manji interes prema onome što se zbiva u školstvu, a jednako tako i društvo. Valjda je čitava ova situacija „promjena“ dovela do toga. Osjeća se zasićenje. Zasićenje svim.

Negdje smo u stalnoj „potražnji“ došli do faze totalne pasivnosti, ali svi o tome šutimo. Organiziraju se radionice za roditelje, ali uglavnom uvijek dolaze oni kojima to nije potrebno. Oni koji zapravo i nemaju razloga biti tamo, ali jesu jer znaju da će im svaka informacija dobro doći, a i ako neće, dolaze iz poštovanja prema ustanovi koja odgaja i školuje njihovo dijete.

Svaka čast raznim udrugama koje se zalažu, žele i dobiju „zeleno svjetlo“ za rad s djecom i roditeljima, ali iskreno – tko će prisiliti roditelje da dođu, ako ih to ne zanima, tj. ako su tijekom svih ovih godina bili toliko „bombardirani“ sličnim radionicama da im se više ne sluša kako da odgajaju svoje vlastito dijete jer oni znaju da ga vole i da ga odgajaju na najbolji mogući način

Eh, voljeti svoje dijete. Pa, tko ne voli svoje dijete? Vjerujte mi, ja sam jednako majka i roditelj svojim sinovima i uvijek sam se pojavljivala na svim predavanjima, roditeljskim, informacijama, kao i aktivnostima koje su bile direktno ili indirektno vezane uz moju djecu. Trčala bih na sve strane, pomagala i bila tamo za njih i uz njih, a vjerujte mi, nije mi se baš uvijek dalo, niti mi je bilo jasno zašto, a opet – nikada ne znaš. Možda je to samo ljubav, briga, odgovornost, zainteresiranost, ali mislim da jedno bez drugoga ne može.

Danas kada gledam „neke“ roditelje, namjerno stavljam navodnike, pitam se – kolika je ta ljubav jaka i važna, ako roditelj ne pokazuje interes ili jednostavno nema potrebu znati ili misli da ga se to ne tiče. Nije mi jasna ta ljubav koja ne poznaje granice, a opet s druge strane nema vremena pogledati s djetetom niti raspored pri slažanju torbe, ne pita dijete što je učilo u školi taj dan, ne pogleda njegovu zadaću, niti ne otvori njegovu knjigu s vremena na vrijeme da vidi što to dijete zapravo uči u školi, a s druge strane uvijek ima vremena doći u školu kada čuje da je dijete dobilo „lošu ocjenu“ koja čak i nije loša jer danas se i četvorka smatra lošom ocjenom, o trojkama, dvojicama i jedinicama da i ne pričam.

Zanimljiv je taj interes, kao i ta ljubav koja nekako traje i traje. Negdje sve dobro završi, negdje „zašteta“, pa se uskladi, te krene na bolje, a opet – postoji i ona druga strana kada ne ide i ne ide, ali se ipak svi trudimo svim silama naći načine prilagodbe da ugodimo, olakšamo i proguramo sve te godine školovanja baveći se često situacijama i stvarima koje nisu uvijek u opisu našega posla. Tako i ja često ostane poslije nastave, češće nego bih trebala, jer znam da će i meni sam rad biti olakšan ako napišem s tim nekim učenicom/učenicom zadaću, uvježbam čitanje nekoga teksta ili jednostavno ostanem da ju/ga poslušam jer pod satom to sve ne stignem. Znam da će djetetu to sve puno značiti, a meni kasnije biti lakše, drugo niti ne očekujem.

Nedavno sam čitala jedan članak o razredništvu. Što znači biti razrednik i kakav bi razrednik trebao biti. Puno se o tome danas priča, više nego prije. Sjetila sam se i nekih situacija u kojima je taj emocionalno - ljudski odnos, kao i ta neka „izvannastavna“ angažiranost bila uspješna, pa mi ništa nije bilo teško, ali i situacija gdje unatoč svim pokušajima ništa nije pomoglo. Izgleda da je ta upornost nekako

dio te naše odgovornosti, kao i dio našega posla bez obzira na krajnji rezultat.

Stalno tražimo promjene, težimo k tom nekom nemogućem savršenstvu obrazovnog sustava, borimo se za prava djece, borimo protiv nasilja, upijamo nove informacije, mijenjamo udžbenike, programe, smišljamo radionice, bavimo se svim mogućim i nemogućim aktivnostima kojima želimo dokazati kako svi mi imamo jednak cilj – odgovornost prema djetetu – dijete na prvom mjestu. Razlike u poimanju odgovornosti prema djetetu danas, među nama prosvjetarima, postoji sve veće i veće. Danas, one bivaju sve veće i veće. Razlika u poimanju te iste odgovornosti, kao i toj nekoj ljubavi, pažnji, razumijevanju, od imati do nemati, od početka do kraja, a zapravo sve ovisi samo o nama i našoj vlastitoj – MOTIVACIJI – onoj koja dolazi od onih malih stvari koje čine život, koje su dio naše svakodnevnice..

RECESIJA motivacije već dugo, predugo traje. U ovoj najavljenosti i recimo po mnogima „neočekivanoj“ prvi na udaru smo izgleda opet MI, iako nemamo službene automobile, niti službene mobitele, niti ostale stvari koje sada ne želim nabrajati, o njima čak niti ne razmišljam, jer bih tada potpuno potonula vlastitim duhom. Uglavnom mnogi od nas sve kupuju sami jer uredski pribor za nas učitelje nikada nije niti postojao. Ponekada molimo ravnatelje, roditelje, posuđujemo i snalazimo se na sve strane. Nemamo nikog osim nas samih i onih s kojima radimo, kao i one za koje radimo. Ne vidim kako će nas onda pogoditi ta „opća štednja“ kada se kod nas, za nas i na nama stalno štedi.

Zato je lijepo raditi u kolektivu gdje s kolegicama/kolegama (muški rod je ipak u manjini) možeš prije ili poslije nastave popiti kavu iz automata koja dođe samo tri kune, pričati o danu i razmijeniti mišljenje. Tada nije važan izgled škole i koliko je nešto staro ili novo, te hoće li se škola nadograditi, srušiti ili jednom izgraditi nova. Nisu važne niti godine staža, niti što predaješ. Imaš li više novaca ili manje. Važna je pozitivna atmosfera kao i ona mala doza motivacije, onaj mali impuls poput običnog nacrtanog „velikog smajlića“ u trenucima kada ti se čini da više nemaš snage i da bolje sutra nikada neće doći.

Darja Mrđen

Izveštaj sa 6. sjednice

U subotu, 21. veljače 2009. godine održana je šesta po redu, a prva u ovoj kalendarskoj godini, sjednica Glavnog vijeća Sindikata zaposlenika u hrvatskom školstvu Preporod. Kao i svake godine, na kraju veljače se već tradicionalno na dnevnom redu sjednice nalaze izvješća predsjednika sindikata o djelovanju Sindikata u protekloj godini, kao i financijsko izvješće za proteklu, te financijski plan za predstojeću godinu. Tako je bilo i ove godine, te su uz članove Glavnog vijeća ovoj sjednici nazočili i članovi Nadzornog vijeća sindikata, te članovi Savjeta BUP-e, budući da je na sjednici podneseno i izvješće o radu BUP-e u 2008. godini.

U svom izvješću o djelovanju sindikata u protekloj godini predsjednik Željko Stipić naglasio je kako je 2008. godina sveukupno gledano kroz djelovanje školskih sindikata, a posebno u pogledu kolektivnog pregovaranja, bila godina stagnacije, od čega ni sindikat Preporod ne može biti izuzet, te čime ni vodstvo sindikata ni njegovi članovi sigurno ne mogu biti zadovoljni. Dovoljno je samo podsjetiti se da su zaposleni u osnovnim školama već 26 mjeseci bez kolektivnog ugovora i da su pompozno najavljeni pregovori o «bonusu» u srednjim školama zapeli već nakon prvog sastanka. S druge pak strane, bila je to za Preporod ipak godina rasta i organizacijske konsolidacije nakon ujedinjenja dvaju sindikata 2007. godine. Oformljena je moderna baze podataka o cjelokupnom članstvu. Stipić je također naglasio kako je protekla godina jasno pokazala da je ulazak Preporoda u sindikalnu središnjicu Nezavisni hrvatski sindikati bila dobra odluka, jer je upravo članstvo u drugoj po veličini sindikalnoj središnjici u Hrvatskoj (114.000 članova) omogućilo predsjedniku sindikata da već tri puta sudjeluje u radu Gospo-

garsko-socijalnog vijeća i na njemu istupa u ime središnjice kada se raspravljalo o problematici javnih službi, posebice školstva. Važno je, također, da članstvo bude svjesno činjenice da svaki javni istup Nezavisnih hrvatskih sindikata i njihovog predsjednika (Krešimir Sever) znači posredno i istup našeg sindikata. No, u protekloj godini nije nedostajalo niti naših samostalnih istupanja, jer su održane 24 tiskovne konferencije, a odaslano je i 19 priopćenja, dok je predsjednik nastupao i u brojnim radio i televizijskim emisijama. U izvješću je naglašeno i poboljšanje u informiranju članstva i to ne samo porastom brojeva glasila sindikata (izašlo je 13 brojeva) već i u povećanju broja stranica i, što je možda najvažnije, sve većem broju povjerenika i članova koji u glasilo šalju svoje priloge. Značajna financijska sredstava koja sindikat ulaže u informiranje članstva, ali i edukaciju povjerenika (u listopadu 2008. godine održano je savjetovanje povjerenika u Vodicama), vratila su se i kroz povećanje članstva, budući da su u 2008. godini osnovane 23 nove podružnice, a ta se tendencija nastavlja i u 2009. godini. Izvješće predsjednika Stipića jednoglasno je prihvaćeno od strane nazočnih članova Glavnog vijeća.

U ime Nadzornog vijeća sindikata, koje je svoju sjednicu održalo neposredno prije održavanja sjednice Glavnog vijeća, financijsko izvješće za 2008. te financijski plan za 2009. obrazložila je predsjednica Nadzornog vijeća Marija Benić. Analizom financijskog izvješća koje je predloženo i svim članovima Glavnog vijeća članovi Nadzornog vijeća zaključili su da je sindikat poslovao u skladu s važećim zakonima i bez nepravilnosti, te racionalno, pa je predložio Glavnom vijeću prihvaćanje financijskog izvješća. Financijsko je izvješće jed-

noglasno prihvaćeno kao i predloženi financijski plan koji je načinjen na temelju stavki iz prethodne godine, uz minimalne izmjene. I financijsko izvješće i plan za 2009. bit će predstavljani županijskim vijećima kako bi povjerenici mogli o materijalno-financijskoj situaciji u sindikatu izvijestiti i članstvo.

Predsjednik Glavnog vijeća Miljenko Lukiček izvijestio je nazočne o nekim novostima u srednjem strukovnom školstvu koje proizlaze iz netom donesenog Zakona o strukovnom obrazovanju. Upozoreno je kako odlučivanje u tom segmentu školstva, kako o obrazovnom kurikulumu, planovima i programima, mreži škola, dakle i o zapošljavanju stručnog kadra, ovim zakonom još više «izmiču» iz ruku zaposlenih u školama, pa čak i Ministarstva obrazovanja, a sve se više ovlasti daje novoosnovanim tijelima (sektorska vijeća) u kojima većinu čine privrednici i predstavnici lokalnih vlasti. Stoga je posebno važno da sindikat Preporod iskoristi priliku i među svojim povjerenicima i članovima pronađe kompetentne ljude koje ćemo predložiti za članove Sektorskih vijeća koja se moraju osnovati u narednih šest mjeseci.

Glavno vijeća jednoglasno je podržalo i imenovanje mladog kolege Sebastijana Trskota za vršitelja dužnosti voditelja Područnog ureda Sindikata u Splitu od strane predsjednika Željka Stipića. Mladom kolegi svi su zaželjeli uspješan rad, uz podršku i pomoć svih članova Županijskog vijeća Splitsko-dalmatinske županije i središnjice sindikata, a kolegi Marku što skorije ozdravljenje i oporavak.

Sonja Mudrić

...NOVOSTI.. NOVOSTI..NOVOSTI.. NOVOSTI..NOVOSTI... NOVOSTI...

19. veljače U Srednjoj školi Krapina predstavnici Preporoda održali tiskovnu konferenciju „Izrabljivanje i nejednakost učenika, nezadovoljstvo nastavnika – negativne posljedice novog Zakona o strukovnom obrazovanju. Nakon tiskovne konferencije u OŠ Krapinske toplice održano Županijsko vijeće Krapinsko-zagorske županije. Članovima Županijskog vijeće predstavljen godišnji izvještaj predsjednika o djelovanju sindikata, financijski izvještaj, odnosno izvještaj županijskog povjerenika o sindikalnim aktivnostima u Krapinsko-zagorskoj županiji.

20. veljače Predsjednik Sindikata sudjelovao na sastanku podružnice u Graditeljskoj školi u Čakovcu, odnosno Županijskog vijeća srednjih škola Međimurske županije. Na sastanku podružnice, inače jedne od podružnica s najbrojnijim članstvom (105 članova), analiziralo se rad podružnice, ali i iznosile primjedbe i prijedlozi vezano uz djelovanje sindikata. Županijsko vijeće, povjerenici iz 4 od ukupno 5 međimurskih srednjih škola, je na dnevnom redu imalo sadržaje vezane uz završetak i početak godine, odnosno raspravljalo se o sadržaju novog Zakona o strukovnom obrazovanju.

21. veljače Održana 6. sjednica Glavnog vijeća. Glavno vijeće nakon rasprave prihvatilo predsjednikov godišnji izvještaj, financijski izvještaj, financijski plan za 2009. godinu i izvještaj o radu Blažajne uzajamne pomoći u 2008. godini. Sjednici Glavnog vijeća prethodio sastanak Nadzornog vijeća u sastavu gđa. Marija Benić, g.Đorđe Grković, gđa.Marija Cvetan i gđa. Mladenka Bilobrk koje je prihvatilo financijski izvještaj za 2008. i financijski plan za 2009. godinu. Također, sjednici Glavnog vijeća prethodio i sastanak Savjeta Blažajne uzajamne pomoći (g. Sebastijan Trskot, gđa. Manda Boban, gđa. Irena Levačić) na kojem je prihvaćen izvještaj o radu

Blažajne u protekloj godini.

24. veljače Održano županijsko vijeće Splitsko-dalmatinske županije. Pod vodstvom županijskog povjerenika Vladimira Gudelja-Velage, a uz nazočnost pravnice i predsjednika Sindikata, raspravljalo se o djelovanju Sindikata u protekloj godini, odnosno o planovima za 2009. godinu. Također, povjerenike se upoznalo s kadrovskim promjenama u Područnom uredu u Splitu za vrijeme bolovanja voditelja g. Marka Ružića.

25. veljače U Splitu održana tiskovna konferencija „Osnovno i srednje školstvo u 2009. godini, Kašnjenje i smanjenje plaća, upravljačka kriza, krah partnerskog odnosa vlasti i sindikata“ na kojoj su predsjednik Županijskog vijeća Splitsko-dalmatinske županije i predsjednik Sindikata predstavili sindikalne poglede na najvažnije aktualnosti u osnovnom i srednjem školstvu.

27. veljače Održana osnivačka sjednica podružnice Preporoda u Osnovnoj školi Petra Zrinskog u Zagrebu. Za povjerenicu je izabrana gđa. Alma Rovis Brandić, a za zamjenicu povjerenice gđa. Vlasta Berger. Osnivanjem podružnice u OŠ Petra Zrinskog Preporod u Zagrebu djeluje u 43 osnovne škole.

28. veljače Održana županijska vijeća Grada Zagreba i Zagrebačke županije. Povjerenicima, koji su sudjelovali na sastancima, osobito je za pohvaliti iznimno dobar odaziv povjerenika osnovnih škola Grada Zagreba, prezentirane su kako aktualnosti u sindikatu, sindikalnom djelovanju i obrazovanju, tako i sadržaji svih prihvaćenih izvještaja na Glavnom vijeću.

4. ožujka Preporod se oglasio priopćenjem nakon teškog izgreda koji se dogodio u Osnovnoj školi u Trilju. Osim osude samog čina još jednom smo iznijeli i konkretna rješenja koja bi pridonijela većoj sigurnosti učenika, zaposlenih u školama, odnosno školske imovine.

11. ožujka Održano Županijsko vijeće Primorsko-goranske županije. Na sastanku se raspravljalo o aktivnostima koje su obilježile djelovanje našeg sindikata u protekloj, kao i planovima za ovu godinu. Kao poseban problem s kojim se susreću pojedini povjerenici iz ove županije istaknuti su probleme koje pojedinim povjerenicima u obnašanju njihovih dužnosti čine ravnatelji. U raspravi su istaknuti problem s kojima se susreću nastavnici pri izvršavanju svoje obveze redovitog stručnog usavršavanja.

12. ožujka Predsjednica Županijskog vijeća Međimurske županije gđa. Irena Levačić i predsjednik Sindikata razgovarali s predsjednikom Županijskog vijeća Udruge ravnatelja osnovnih škola Međimurske županije g.Vinkom Grgićem o mogućnostima suradnje vezano uz sindikalnu inicijativu koja bi se odnosila na zaposlenika u školama u kojima se u značajnom broju školuju učenici romskoga podrijetla. Dogovoreno da se 20. ožujka obje strane nađu u proširenom sastavu i pokušaju konkretizirati suradnju. Nakon sastanka s predstavnikom međimurskih ravnatelja održan i Županijsko vijeće osnovnih škola Međimurske županije. Pored uobičajenih sadržaja koji su se našli na sjednicama svih županijskih vijeća nakon „izvještajne“ sjednice Glavnog vijeća, velik interes povjerenika iskazan je za informacije vezane uz vođenje pojedinačnih radnih sporova na području ove županije.

24SATA
NOVI LIST
SLOBODNA DALMACIJA
Večernji list
Jutarnji list
VJESNIK

prenosimo iz tiska...

22. Slobodna Dalmacija
ČETVRTAK 26.2.2009.

NIKAD MIRA SINDIKAT 'PREPOROD' S NOVINARIMA
'Strahujemo za plaće'

•• Sindikat zaposlenika u školstvu "Preporod" izrazio je jučer zabrinutost zbog, kako je naveo predsjednik Željko Stipić, kašnjenja plaća, koje su stigle zadnjeg dana u mjesecu ugovorenoga kolektivnim ugovorom. Zabrinuti su i zbog radnih mjesta, jer nacionalni kurikulum predviđa uvođenje novih predmeta, a da se učenike dodatno ne opteret, pa Stipić zaključuje da bi se nekim postojećim predmetima smanjila satnica. "Preporod" se pribojava i smanjenja plaća, a zbog svega se ozbiljno pripremaju za sindikalne akcije – prosvjede i štrajkove.

– Nakon što Vlada nije uspjela nametnuti rješenje o zamrzavanju plaća, krenulo se s manje vidljivim zakidanjima materijalna prava – kazao je Stipić, navodeći da je nejasno hoće li, kada i koliko biti plaćeni nastavnici strukovnih škola koji subotom pripremaju učenike za državnu maturu, te da se koordinatorka za nacionalne ispite nude ugovori s manjim iznosima nego lani. Stipić veli i da je u studenome prosječna plaća u obrazovanju bila 109 kuna niža od prosječnih plaća u državi i 638 kuna niža od plaća u javnoj upravi.

T.G.Z.

22 Četvrtak, 26. veljače 2009.
NOVI LIST

SINDIKAT PREPOROD NAJAVLJUJE
Sindikalne akcije zbog smanjenja plaća

SPLIT – Sindikat zaposlenika u hrvatskom školstvu Preporod ozbiljno se priprema za sindikalne akcije zbog najava da bi, uslijed antirecesijskih mjera, smanjenje plaća zaposlenih u školama moglo uslijediti u svibnju ili lipnju. Najavio je to jučer u Splitu predsjednik Preporoda Željko Stipić ocijenivši kako socijalni dijalog sindikata u osnovnom i srednjem školstvu s Vladom nikada nije bio lošiji.

Istaknuo je kako je 46 tisuća zaposlenih u osnovnoškolskim ustanovama gotovo 800 dana bez kolektivnog ugovora, a prosječne plaće u obrazovanju niže su od onih u državi i javnim upravama.

– Mi se ozbiljno pripremamo za sindikalne akcije. Već sad smo zabrinuti zbog toga što će se udar na naše plaće dogoditi u svibnju ili lipnju, a kao što znate za zaposlene u školama to nije najzgodnije vrijeme, poručio je Stipić dodavši kako još nije odlučeno hoće li se ići na uličnu manifestaciju ili obustavu rada.

S. V.



Željko Stipić

STOTINE PRAVNIH SAVJETA
www.sindikrat-preporod.hr
Olivera Marinković,
pravna savjetnica u
Hrvatskoj zajednici
osnovnih škola

EPIGRAMI
Pametnjaković

Na školskim ekskurzijama učenici se ponašaju zrelo sve što ih nismo naučili u školi -oni sprovode u djelo.

Prosvjetarsko breme

Premijeru, stezanje kaiša zajedničko je breme pa zašto opet sve svaljujete na mene.

V. Karabuva